

monitor

kontakblad voor het personeel
van de „stichting het juliana ziekenhuis“, koning lodewijklaan 401
maart 1981, 10e jaargang nr. 6

Van de redactie

Gestaag gutst de regen, opspattend van het grijze asfaltdak, waarop ons ooit eens bloemen waren toegezegd. En de gedachte aan de komende lente wil bij ons nog niet ontwaken. Het enige dat ons aan het voorjaar zou kunnen doen denken is een matte moeheid, ontstaan na een lange, zachte winter van hard en soms te hard werken. Vol van zelfmedelijden bevechten wij deze moeheid om u op tijd uw Monitor te serveren. Voor het eerst sinds zijn bestaan lag bij een groot deel van onze lezers de laatste Monitor te laat in de bus. Onze excuses hiervoor, alhoewel wij hieraan part noch deel hadden. Want Tante Pos had het grootste deel van de oplage ergens in een hoek gedeponneerd en slechts na heftig aandringen van onze onvolprezen drukker kwam men in actie. Toen uiteraard te laat. De commissie stervensbegeleiding heeft haar tweede artikel geproduceerd. Helaas geen enkele reactie op het eerste, noch positief, noch

negatief, noch vragend. Wij hopen dat het onderwerp stervensbegeleiding wel bij u leeft! We reizen verder door Indonesië en een vaag gevoel van weemoed en terugverlangen zal sommigen van ons bekruipen. Tempoe doeloe noemt men dat. Sinds kort kan men ook doctrandus in de verplegingswetenschap worden; een oewikking die elders in de wereld al langer plaatsvindt en die nodig is om het topkader in de ziekenhuizen een adequate opleiding te bieden. Wat daarvoor nodig is leest u in deze Monitor.

Naast mededelingen van de P.V. vindt u ook een mededeling over uw salaris. En voor de eerste keer in de na-oorlogse jaren worden de netto salarissen voor bepaalde groepen ambtenaren over een breed front verlaagd.

Wij vrezen dat dit nog slechts het begin is van een ontwikkeling, waarvan het eind nog niet te voorspellen valt.

Dat de somberheid van het weer en dit laatste bericht spoedig verdreven mogen worden door een ons allen verwarmende en verkwikkende lentezon wenst u de u als steeds toegedane redactie van
Monitor

Mededelingen

Loonmaatregelen per 1-1-1981

Per 1 januari j.l. is een aantal ingewikkelde loonmaatregelen genomen. De belangrijkste zijn:

- * de vervanging van de toeslag van f 26,- per maand door een algemene salarisverhoging van 1% met een minimum van f 26,- per maand.
- * voorts een salarisverhoging van 0,8% (met een minimum van f 15,67 per maand); op deze verhoging zal de z.g. „bestek-korting” van 0,3 tot 0,7% worden toegepast.
- * tenslotte een nieuwe inhouding op de bezoldiging van ambtenaren om de inkomens van ambtenaren en die van werknemers in parti-

kuliere instellingen gelijke tred te laten houden. Deze inhoudingspercentages variëren van 0,1 tot 2,58%.

De inhoudingen vinden niet plaats op invalideitpensioenen, V.U.T.-uitkeringen en dergelijke.

De salarissen van leerling-verpleegkundigen zijn per 1-1-1981 als volgt gewijzigd:

1e jaars leerling-verpleegkundige f 1386,- p.m.
2e jaars leerling-verpleegkundige f 1520,- p.m.
3e jaars leerling-verpleegkundige f 1694,- p.m.

Zoals bekend is het percentage vakantietoeslag per diezelfde datum verlaagd van 8 naar 7½%. Het franchisebedrag voor de berekening van de pensioenpremie is verhoogd van f 1445,- tot f 1464,- per maand; het grensbedrag om ambtenaar in de zin van de pensioenwet te zijn is verhoogd tot f 7768,34 per jaar.

Nadere inlichtingen worden desgewenst gaarne verstrekt door de afdelingen personeelszaken en salarisadministratie.

Klompschoenen

Met klem wijzen wij u er nogmaals op dat het dragen van klompschoenen op de verpleegafdelingen niet is toegestaan, zulks om lawaai-overlast te voorkomen. Ook medewerkers van andere afdelingen, die op de verpleegafdelingen werkzaamheden moeten verrichten, dienen daarmee rekening te houden.

maart 1981, 10e jaargang no. 6

Redactie:

P. Bakker Schut (hoofddred.)

A.G. Zimet (plv. hoofddred.)

Zr. T. Visser

Zr. G. Kleinpaste-Küpers

Mevr. H. van Heest-Molenaar

Mevr. J. van Ark-Nijkamp

W. A. van Seters (foto's)

Br. J.D.R. Bruinsma

T. Dam (foto's)

Mej. M.H. Snel (sekr.)

Inleverdatum van kopij en advertenties

vóór de 10e van de maand bij het sekretariaat

Ziekte- en Stervensbegeleiding (2)

Om te sterven moet je geboren zijn.

Doodgaan en rouwen zijn grensgebieden van het leven geworden, waarbij steeds minder de naaste omgeving en steeds meer de professionele hulpverlening een rol vervult.

Van deze professionele hulpverleners wordt verwacht dat zij de situatie rondom de ernstig zieke of stervende patiënt meester zijn.

Dus de dokter, verpleegkundige, fysiotherapeut en laborante, vult u maar verder in, een ieder zou het moeten weten en kunnen hanteren.

Wij hebben in ons ziekenhuis regelmatig ernstig zieke mensen en/of mensen die stervende zijn, steeds opnieuw worden we er om beurten mee gekonfronteerd. Af en toe gaat het ons heel goed af en soms hebben wij hulpverleners het erg moeilijk zowel met de patiënt als met onszelf. Komen er vragen op ons af waar we niet op weten te antwoorden. Komen er emoties bij ons los die wij niet goed weten te hanteren. Onze eigen reacties worden ons dan vreemd.

Hoe komt dit nu toch allemaal?

We zouden er met elkaar eens over moeten kunnen praten, praten en praten. Hoe vaak blijkt niet dat het erg moeilijk is over je eigen gevoelens te praten, het is veel gemakkelijker over de gevoelens van een ander te praten.

Misschien reageren wij daarom ook in deze situaties anders dan dat er verwacht wordt.

Herkent u dit misschien?

- „Je komt bij een ernstig zieke waarbij ook familie aanwezig is. Je wilt iets zeggen maar durft niet goed en tenslotte zeg je: Hoe gaat het met u . . . , terwijl je weet hoe slecht het gaat en de patiënt weet dit ook.”
- Je praat niet met maar tegen de patiënt.
- Hoe erg het ook is, ik loop wel eens snel langs een kamer, durf er gewoon niet binnen te gaan. Kan de blik van de patiënt niet meer aanzien.

Er zijn legio voorbeelden.

We zouden als er ernstige zieke of stervende patiënten op de afdeling zijn met elkaar om de tafel moeten om de gemeenschappelijke zorgen eens door te nemen. Er zijn zo vaak onduidelikheden, verwarring en irritaties t.a.v. elkaar. Hoe vaak is het helemaal niet duidelijk wat de patiënt voor een ziekte heeft, of wat de complicaties zijn. De arts kan zoveel verheldering hierin ge-

ven. Ook praktische zaken kunnen dan aan de orde gesteld worden, zoals:

- heeft de dokter de patiënt alles over zijn ziekte verteld,
- wat weet de familie,
- wat weet de verpleging,
- wat mogen en kunnen wij zeggen.

Als je dit alles van elkaar niet weet kan dat je houding t.o.v. de patiënt en familie onzeker maken. Er zijn zoveel dingen die je als hulpverlener onzeker kunnen maken.

Bijv. een zone-zuster heeft gedurende 8 uren de zorg voor een ernstig zieke patiënt, de behandelend arts komt even langs en maakt een opmerking over de patiënt met betrekking tot de pijnbestrijding. De opmerking zou beter begrepen worden als er eerst aan de zuster gevraagd zou zijn hoe de patiënt het maakt en bijv. wanneer heeft de patiënt iets tegen de pijn gehad.

Ook de arts weet vaak niet wat hij zeggen moet als hij medisch niets meer kan doen.

Een ander voorbeeld: een stafzuster komt binnen en zegt je moet de patiënt eens wat beter in bed leggen, terwijl je daar de gehele tijd mee bezig bent.

Foto met toestemming overgenomen uit Medisch Contact Nr. 10, 36e jaargang. Foto Egbert de Bruyn, Den Haag.

Blijkbaar hebben wij hulpverleners allemaal last van onze gevoelens van onmacht waardoor wij bij tijd en wijle wel eens iets doen waarmee we elkaar of de patiënt onnodig schokken.

Wat kun je voor de ander en voor jezelf doen om het misschien wat bespreekbaarder te maken en om het mogelijk anders te doen.

Mogen wij eens proberen iets neer te schrijven om u allen aan het denken te zeggen en tot discussie uit te nodigen?

Vindt u het ook zo moeilijk om naast een patiënt te zitten, een hand vast te houden, met een gesprek bezig te zijn en er komt iemand binnen? Vindt u het ook zo erg dat er zo weinig privacy voor de stervende is, soms zelfs alleen een badkamer?

Komt u er ook wel eens te laat achter dat een kollega met de zorgen van een patiënt naar huis gaat zonder er over gepraat te hebben?

Het gaat er natuurlijk niet om onze diepste be-roeringen er in het vervolg uit te gooien.

We moeten ons alleen realiseren dat een ieder van ons het op zijn tijd moeilijk heeft met ernstig zieke en/of stervende patiënten.

Het is dan erg fijn om er eens met een ander over te praten zonder dat dit gek is of als onvolwassen wordt gezien.

Als je verdriet hebt moet je getroost kunnen worden.

Renco Campert schreef:

Als ik dood ga

hoop ik dat je erbij bent

dat ik je aankijk

dat jij mij aankijkt

dat ik je hand voel

dan zal ik rustig doodgaan

dan hoeft niemand verdrietig te zijn

dan ben ik gelukkig.

Verplegingswetenschap in Maastricht

Sinds 1 september 1980 kan men in Maastricht Sociale Gezondheidskunde studeren. Een van de afstudeerrichtingen van deze opleiding is verplegingswetenschap.

Word je door verplegingswetenschap te studeren een verpleegkundige die zich doctorandus mag noemen? Dat is niet de bedoeling. Maastricht wil geen nieuwe route toevoegen aan de verschillende wegen waarlangs men verpleegkundige kan worden. Het doctoraal examen geeft dan ook nog geen recht op registratie als verpleegkundige.

Waar toe leidt verplegingswetenschap dan wel op? Maastricht wil een zelfstandige wetenschap ontwikkelen die zich bezig houdt met het verplegen. De verplegingswetenschap bestudeert en analyseert het proces van verplegen en verpleegkundig handelen en de voorwaarden daarvoor. Zij houdt zich onder andere bezig met onderwerpen als doelmatigheid, doeltreffendheid en kostenbeheersing in het verpleegkundig handelen. Dat kan leiden tot verbetering van de verpleegkundige zorgverlening.

Toch is het duidelijk, dat het in de meeste gevallen wenselijk is dat degene die zich met verplegingswetenschap bezig houdt ook geregistreerd is als verpleegkundige. Hij moet om zijn werk goed te doen het veld van de verpleging goed en van binnenuit kennen en hij moet voor de werkers in het veld als kollega aanvaardbaar zijn. Daarom wil men in Maastricht - als de Minister van Onderwijs en Wetenschappen het

toelaat - alle studenten die na vier jaar hun doctoraal examen hebben afgelegd, toelaten tot een zogenaamde tweede fase van nog eens twee jaar.

In die twee jaar specialiseert de student zich op het gebied van verplegingswetenschappelijk onderzoek of onderwijs ofwel op het gebied management in de verpleging.

Daarnaast zou in die tweede fase de verpleegkundige kennis en ervaring die in de eerste fase werden opgedaan zo uitgebreid en verdiept moeten worden, dat aan het einde ervan registratie als verpleegkundige kan plaatsvinden.

Toelatingseisen

Wie kan tot de studie Verplegingswetenschap worden toegelaten? De normale weg is, dat men een diploma gymnasium of atheneum (dan wel HBS) heeft, met wiskunde I in het examenpakket.

Daarnaast kunnen personen van 25 jaar en ouder en degenen die een H.B.O.-diploma hebben (ook als ze jonger zijn dan 25 jaar) worden toegelaten na een zgn. colloquium doctum. Daarbij zal worden nagegaan of iemand in staat is Engels en ofwel Frans ofwel Duits te lezen, of hij beschikt over wiskundige kennis op het niveau van wiskunde I; of hij de Nederlandse taal in woord en geschrift voldoende beheerst en of hij voldoende algemene ontwikkeling heeft.

Voor verdere inlichtingen van algemene aard:

Dienst Voorlichting Rijksuniversiteit Limburg,

Postbus 616,

6200 MD Maastricht

Telefoon: 043-888313

Uit de leerlingenraad

In de vergadering van de leerlingenraad, die op 11 maart j.l. gehouden werd, kwamen de volgende punten aan de orde:

* De praktijkbegeleidsters werken aan informatieboekjes per afdeling voor de 1e jaars leerling-verpleegkundigen.

* Op verzoek van de bewoners van de personeelsflat is het aantal logeerkamers uitgebreid. Er zijn er nu drie beschikbaar.

* Bestuur en leden:

Er zijn twee nieuwe leden bijgekomen uit de groep december '80, n.l.: Tinka Bruins en Lena de Jonge, die hartelijk welkom worden geheten. Door de a.s. diplomering zijn twee nieuwe bestuursleden aangesteld, voor de functie van vice-voorzitter Hans Bruinsma, vervangt Annet Roording; sekretaresses wordt Maria Franken, zij vervangt Ria Palmhof.

Voorts is Marie-Louise Oorsprong, als tweede

sekretaresses benoemd; zij volgt Diana Eugelink op.

* Gesproken is over de tijden waarop de deur van de flat wordt gesloten; zowel door de week als in het weekend wil men die tijden naar een later tijdstip verzetten. In de volgende vergadering zal hierover met alle portiers worden overlegd.

* Nogmaals: de funktiedagen.

De bedoeling is dat er in totaal twee dagen, dus zestien uur, voor gebruikt kunnen worden. De gebruikte uren worden genoteerd in de leerlingenstatus.

* Er is in de M.C. nog één vakature voor een leerling-verpleegkundige, die aangesloten is bij een vakbond.

* De volgende vergadering is op 8 april a.s. om 19.30 uur in de personeelsflat. Iedereen is van harte welkom.

Agendapunten kunnen bij de bestuursleden worden ingeleverd.

Bij de voorplaat:

De keuken uit vroeger dagen, compleet met kooksters in aktie. Naar mate het ziekenhuis groeide, werden ook de pannen groter, zoals de foto van de huidige situatie u toont.

Indonesië zien zoals het is (2)

Een bijzondere ervaring was het bezoek aan de 2.076 meter hoge vulkaan Tangkubanprahu bij Bandoeng. Om daar te komen moesten we over de hoogste „autoweg” van Indonesië, die erg smal en bochtig is, met veel gaten in het lavadek. De buschauffeur moest evenwel tol betalen voor het onderhoud en verbetering van de weg.

Een goede indruk verkregen we van het leven in de dessa, door een aldaar onaangekondigd bezoek. De hartelijkheid, die je ondervindt van de daar levende mensen, die een sterk gemeenschapsgevoel hebben, is weldadig en bijna beschamend. Dit kunnen wij immers nimmer terug doen. In de dessa wordt veel met de hand gedaan: leerbewerken, bamboe splijten, was-

Geleidelijk aan zagen we de bomen plaats maken voor varens en later voor kale struiken. Op 1830 meter keken we in de grootste van de tien kraters. Je ziet dan een ruwe grijze, geelbruine bodem met gleuven, slakken en pruttelende zwavelbronnen. Gele dampen stijgen op. Onder deskundige leiding daalden we af, over een lastig pad van steenblokken, in een van de kraters tot vlakbij een spuitbron. Zilveren sieraden hadden we achtergelaten in de bus. We zijn naar beneden terug gaan lopen tot we weer in de bewoonde wereld kwamen. Daarna mochten we een bad nemen in een warme zwavelbron. Het water was heerlijk warm, een graad of 30 à 40°C, maar omdat het zoveel zwavel bevat moesten we er na tien minuten alweer uit.

sen, maiskorrels stampen met een paal in het gat van een grote steen en rijst malen tussen twee stenen. Mechanisatie kent men er niet. Voorwaar, een zwaar bestaan. De vrouwen dragen een sarong (de uiteinden aan elkaar genaaid) of een kain van een lap stof, met daarop een jakje of kebaya.

Sommige vrouwen werken met ontbloot bovenlichaam, terwijl de kindertjes spiernaakt rondlopen.

Onderweg zagen we oudere vrouwen met oranje/bruine lippen en tong. Dit bleek veroorzaakt te zijn door het pruimen van sirih.

Op een middag hoorden we een anklung concert aan. Een anklung is een instrument met loszittende bamboepijpjes van verschillende dikte.

Iedere anklung geeft één toon. De melodie wordt in cijfers aangegeven en na enig oefenen, lukte het ons zelfs een melodie te produceren. Het wajangspel met de gemaskerde poppen maakte een grote indruk op ons.

In het sultanaat Yogyakarta wemelt het van de fietsen, bedjaks en overhulde karren met zij-kanten van bamboe en beschilderd vlechtwerk. De nog steeds werkende vulkaan Merapi torent boven de stad uit. Het ommuurde, uit 1755 stammende paleis van de sultan ligt, omringd door bossen, aan de rand van de stad aan een groot veld, waar vroeger toernooien en openbare bijeenkomsten werden gehouden. Ook vandaag de dag vinden er nog sportevenementen plaats. Ondanks de kooplui op het voorplein lukte het ons aardig om ons in de oude wereld te wanen. De geruisloze bediendes bewegen zich in authentieke klederdracht: bruinwitte hoofddoek, sarong, kebaya en een kris in de ceintuur op de rug.

Via de audiëntiezaal en de rechtzaal bereikten we de wachtzaal, een groot open gebouw, waar vijf gamelanstellen staan, die slechts bij een huwelijk in de familie van de sultan en éénmaal per jaar in de oude moskee bespeeld worden.

We schreden langs de door acht man te dragen draagstoel van de sultan. De gong op de stoel dient om de gebedstijden aan te geven. We passeerden twee imponerende beelden van tempelwachters. De privé vertrekken van de sultan respekterden we, hoewel we best graag eens om een hoekje hadden willen kijken. Voor de eetzaal staat een Hollandse straatlantaarn.

Een dag later hebben we in dit complex gedieneerd bij „Prins Hadinoyore“ en zagen we elegante dansen uit de Ramayana.

Bij ons eerste bezoek zagen we in onze verbeelding alleen al hoe in vroeger tijden gracieuze danseressen de sierlijke legongdans uitvoerden, in dit oude open paleis met zijn vergulde pilaren. De sfeer, rust en waardigheid van de hoogontwikkelde beschaving en levensstijl in de kratons is nog steeds voelbaar.

In de toonzaal ontdekten we een Leerdams glasservies, geschonken door Koningin Juliana, ter gelegenheid van het staatsbezoek in 1971.

In een batikfabriek volgen we het procédé, hoe de hoofdmotieven (ranken, bloemornamenten, de garuda = mytevogel en de wajangpoppen) op witte katoen, batist, zijde of linnen werden aangebracht.

In een zilverfabriek te Kotagede zagen we de originele manier van zilversmeden, die berust op de vaardigheid van de handwerksman. Een machine komt er niet aan te past. De hier gebruikte oude motieven stammen eveneens uit de Hindoe/Javaanse periode.

Indruk maakte de Hindoetempel van Prambanan of het Lare Jonggrang tempelcomplex. Dit Hindoe heiligdom telt 190 verschillende gebouwen. Het hoofdkomplex is in een vierkant gebouwd, omgeven door een muur, waarop scènes uit het Ramayana epos zijn uitgebeeld. Het middelste bouwwerk meet 47 meter en is gewijd aan Shiwa.

Het epos Ramayana is de basis van nagenoeg alle op Java en Bali behandelde onderwerpen op kunstgebied en de leer van dit verhaal geldt ook nu nog als richtlijn voor het zedelijk gedrag. De enorme invloed is dan ook in het dagelijks leven in Indonesië nog altijd merkbaar.

Tijdens het bezoek aan deze tempel was het zo ontzettend warm, dat het niet verwonderlijk was, dat enkele mensen flauw vielen.

In onze vrije tijd lieten we ons graag rondrijden door een bedjak, een fietstaxi voor twee (slanke) personen, voortbewogen door één man. Sommige chauffeurs waren zo trouw, dat ze rustig een hele avond op je bleven wachten om je weer thuis te brengen.

En dan was er nog de Borobudur in Semarang. Onderweg erheen zagen we in de rivieren de grote, zwarte andesiet stenen, waarvan de tempels van Midden Java zijn gebouwd. Boven de klapperbomen uit verrijst de centrale stoepa van Borobudur.

Dit massieve monument, gebouwd rondom een heuvel, is verfraaid met terrasvormig geplaatste beeldhouwwerken, welke het leven van een Boedhist weergeven.

We klimmen 31 meter omhoog om uit te kijken over een groen palmenwoud. De Menduttempel, eveneens tot dit complex behorend, is een grafmonument, waar een drie meter hoog Boedhabeeld op een troon zit, met de voeten op een lotuskussen. Dagelijk worden hier door de bevolking bloemen en wierook offers gebracht. Het geheel was prachtig, maar de tempels van Prambanan maakten meer indruk.

Nog een geweldig avontuur beleefden we vanuit Tretes, het welbekende bergdorpje. We zouden een zonsopgang kunnen meemaken op de Vulkaan Bromo (2.300 meter) in het Tenggergebte. Om 24.00 uur zouden we vertrekken en warme kleding was geboden. Daar stonden we dan, met alleen maar onze tropenuitrusting. Enkele heren uit het gezelschap waren zo vriendelijk ons hun broeken te lenen, maar dat was lachen, gieren, brullen, want de ene broek was veel te wijd en de andere te lang. Met veiligheidsspelden en riemen werd het zaakje passend gemaakt en wij maar hopen dat het allemaal zou houden. Gelukkig was het donker, zodat onze verschijning niet al teveel opzien baarde. Met vesten en een jas hesen we ons in een busje om na 2½ uur rijden in het dorpje Sukapura afgezet te worden. Vandaar gingen we verder te paard, ieder met een eigen begeleider, want het te volgen pad is rotsachtig, terwijl het grenst aan een ravijn. De sterren flonkerden prachtig in de donkere nacht en de verschillende sterrenbeelden waren duidelijk te onderscheiden. We kregen allemaal een deken omgeknoopt tegen de kou, die inderdaad merkbaar werd.

Na een uur hobbelen stegen we af met geheel verkrampte knieën en bijna bevroren tenen. De temperatuur was onder nul. In een berghut kregen we een warm drankje om weer moed te vatten, want we waren er nog niet. We bleken nog loodrecht omhoog te moeten en later steil naar beneden. Daarbij viel het niet mee je in het zadel te handhaven. Zo af en toe rolde er dan ook iemand van het paard af, maar gelukkig was er dan de persoonlijke begeleider, die je er weer ophielp.

Op een gegeven moment werd een open zandzee bereikt en na deze doorkruist te hebben, stonden we twee uur later aan de voet van de krater. Om de spieren soepel te maken mochten we 250 traptreden beklimmen naar de kraterand. In de krater is het een drukke bedoening want er pruttelt en borrelt van alles.

Tegen 05.00 uur kwam de zon op en een wonderschoon schouwspel ontwikkelde zich voor onze ogen. Naarmate het lichter werd, onderscheiden we de unieke schoonheid van de omliggende bergen in de ochtendnevel.

In de berghut lieten we ons een ontbijt goed smaken en een goed uur later bereikten we het dorp weer, waar de bus stond te wachten om ons naar het hotel te brengen.

Na een dagje van zo'n kleine 30 uur tolden we moe en slaperig ons bed in, in het besef iets beleefd te hebben, wat een mens (althans de meesten) slechts zelden in zijn leven meemaakt. (wordt vervolgd)

Frea en Ingrid.

P.V.-Aktiviteiten

Toneel

Op 27 maart j.l. heeft u van de jaarlijkse Toneeluitvoering kunnen genieten, waarvoor de medewerkers een jaar lang intensief gerepeteerd hebben. Een uitvoerig verslag volgt in het volgende nummer.

Paaskienen

Op vrijdag 10 april a.s. wordt de Paaskienavond gehouden. De entree is f 2,50 p.p. (1 introductie toegestaan); voor dat bedrag ontvangt u tevens 10 kienkaarten en 2 consumpties.

Graag heten we ook u om 20.00 uur welkom in de Instuif.

Autopuzzelrit

Als u mee wilt doen aan de autopuzzelrit moet u donderdag 7 mei a.s. vrijhouden in uw agenda. De deelnemers wordt verzocht het inschrijfstrookje (elders in dit nummer) vóór 24 april a.s. in te leveren. Alleen bij voldoende animo zal de puzzelrit doorgang vinden. De kosten hieraan verbonden zijn f 2,50 per auto. Wilt u dat bedrag betalen bij inschrijving?

Sluitingsavond

Eind mei is het P.V.-seizoen afgelopen, maar dat gaat uiteraard niet ongemerkt voorbij.

Op donderdag 28 mei a.s., Hemelvaartsdag, wordt er een sluitingsavond georganiseerd. We gaan 's morgens vroeg niet dauwtrappen, maar komen 's avonds in aktie.

Het programma van die avond wordt in de volgende Monitor bekend gemaakt.

Eén tip geven we u: Het is verstandig uw conditie alvast op peil te brengen.

Zeevissen

In juni kiezen we voor één dag het ruime sop om te gaan vissen. De exakte datum is nog niet bekend, in een volgend nummer van Monitor zullen we hierop terugkomen.

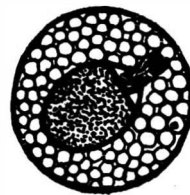
Het Bestuur.

hospi-taal

„Zucht u eens diep door, meneer“.

„Dan moet u wel even wachten, juffrouw, ik moet eerst even ademen“.

Van de groene tafel

Wij hebben in het vorige nummer H.J.Z. 4 ernstig op de . . . tenen getrapt door te zeggen dat er vermoedelijk niemand kampioen zou worden. Een vertegenwoordiger van dit team vervoegde zich bij uw sportverslaggever en wees deze op de promotiekansen, die er wel degelijk waren. Duizend excuses als wij ongelijk mochten hebben en dat hopen wij want een kampioensteam willen we graag huldigen.

H.J.Z. 1 is aan het punten sprokkelen geslagen; hun positie is slecht maar (nog) niet hopeloos.

H.J.Z. 2 en 3 staan beide op de 2e plaats; zou van beide teams tezamen in de toekomst niet een promotieteam te maken zijn? H.J.Z. 5 draait ook goed maar op beslissende momenten net niet goed genoeg.

Tot onze grote spijt is H.J.Z. 1 in de kwartfinales van de bekerwedstrijden uitgeschakeld door Don Bosco. Na een uiterst enerverend duel werd met het kleinst mogelijke verschil verloren. Evenzogoed een beste prestatie om tot de kwartfinales door te dringen. Heren: houd goede moed voor de volgende keer.

Verder, tafeltennissers: ga tijdens het competitie-seizoen niet naar de wintersport. 't Is maar een advies.

H.J.Z. 4

Ik ruik bier

Gun dat pretje

Aan

Berend Batje

P.S.

Het laatste nieuws is niet zo goed.

H.J.Z. 4 viel op z'n snoet.

Ieder betaalt z'n eigen bier en

Geen kampioen zullen we vieren.

B.B.

AUTOPUZZELRIT

Ondergetekende wil graag meedoen aan de autopuzzelrit op 7 mei a.s.

Naam: _____

Afdeling: _____

U kunt deze bon te samen met het inschrijfgeld van f 2,50 per auto inleveren bij één van onderstaande personen:

Br. J. IJsseldijk, tauma; dhr. P. Zwart, adm.; mevr. J. van Ark, eetzaal.

Personalia

IN DIENST:

dhr. J.A.N. Verhaar (arts-ass.)
mw. R.Th. Sloot (verpl.)
dhr. H. Wilkes (apotheker)
mw. H.P. v.d. Hoek (verpl.)
mw L.F. Poppe (verpl.)
mw J.A. Gerritsen (verpl.)
mw. A.M. Pannekoek (rö-afd.)
dhr. F.H.G. Kruis (rö-afd.)
en de leerling-verpleegkundigen, de dames:
A.H. van Schooten, J.A. Kuiper, M.C. Groot
Roessink, A. Frelink, A.G.F. Bruins, S.J.M. ter
Hoeven, G.A. Hut, A. ten Brinke, G.R. Stapel,
M. van Beek, V.U.M. Hendriksen, E.U.M.
Driessen, B.J. Bijkerk, E. van den Brand, J.
Koning, A.G.M. Jonker, J.E. Kamperman,
M.C. Zijlstra, J.B.G. v.d. Kroft, J. Nicolai en F.
Beltman.

UIT DIENST:

dhr. G.C. Koldenhof (t.d.)
dhr. J.W.G. Jacobs (arts-ass.)
mw. Th.G.M. Meiberg (verpl.)
mw. G.M. Siers (verpl.)
mw. J. Stijf (verpl.)
mw. D.J.M. van den Hoogen (verpl.)
mw. J.E. Roest-van Dijk (verpl.)

GEBOREN:

op 11 febr. j.l. Annelies, d.v. dhr. en mw.
Fleuren-Hollanders
op 12 febr. j.l. Berry, z.v. dhr. en mw.
Zweckhorst-den Besten
op 12 febr. Paul, z.v. dhr. en mw. Put-Groen
op 22 febr. Arnoud Pieter, z.v. dhr. en mw.
Liefers-Dekker

GETROUWD:

op 26 maart j.l. mej. X. Holtus en dhr. E. Smal

VERGEET ONZELANGDURIGZIEKEN NIET:

mw. G.B. Borghoff-Bleumink (verpl.)
mw. M.G. van 't Hoenderdaal (med. adm.)
mw. B.G. van de Hoeven-Toom (verpl.)
mw. E.M.H. Leneman-Schiebergen (c.d.)
mw. A.J. Lucas-Edens (verpl.)
mw. M. van 't Veld (c.d.)
mw. A.E. Withaar (verpl.)

GESLAAGD OVERGANGSEXAMEN 1e-2e LEERPERIODE GROEP MAART 1980

de dames: P.F. van den Brink, E.W.A. van
Gilst, J.S.A. Hester, M.C.M. Koebrugge,
S.C.M. Koldewey, D. Meerdink, I. Nieuwen-
huis, J. Schiphorst, J. Vlaming, J.H. Wonink,
C.A. van Zoelen.

GESLAAGD OVERGANGSEXAMEN 2e-3e LEERPERIODE GROEP MAART 1979

de dames: W.C. Droppers, D. Gaasendam,
H.H. Nieuwenhuis, M. van der Stok, M.M. de
Dalie, M.A. Gerrits, M.L.T.J. Oorsprong,
H.A.M. Vinke, J.M. van der Wal
en de heren: K. Aldemir, G. Voogt, H.H. Zwee-
ring.

DANKBETUIGING

Langs deze weg wil ik allen bedanken, die tij-
dens mijn ziekte op enigerlei wijze van hun be-
langstelling blij hebben gegeven. Dit is mij ze-
ker tot steun geweest.

F.G. Kremer.

**Een privé-rekening bij de persoon-
lijke bank? Wel zo gemakkelijk!**

Rabobank
geld en goede raad